

[Carl Petersen.]

Begrundelse for denne Ændring, at det ofte sker, der foretages Køb hos Slægtninge eller andre nærstaaende, synes jeg ikke, det er nogen saglig Begrundelse. Vedkommende kan jo saa udmærket benytte saadanne Sælgere og lade Driftslederen godkende Købet, saa er man ude over de Vanskeligheder. Det, der maa være afgørende i denne Forbindelse, er, at Køberne ikke kommer til at betale mere for de erhvervede Effekter end deres virkelige Værdi, og her tror jeg, som sagt, man har en bedre Garanti ved at lade Godkendelsen bero hos Indkøbsforeningerne.

Jeg vender tilbage til § 8. Det er saa ofte sagt, at der i det Jordlovsforslag, der vilde fremkomme, var politisk Sprængstof, og her kan jo kun have været tænkt paa Bestemmelserne i § 8, som handler om, hvorledes Jorden, der altsaa er det fundamentale i Forslaget, skal fremskaffes. De gamle Bestemmelser om Statens Forkøbsret til de brændte Ejendomme, Dødsboejendomme og Ejendomme, der stilles til Tvangsauktion, er bibeholdt, og den Tid, der er gaaet, siden disse Bestemmelser er kommet ind i Loven, har vist til fulde bevist, at Forkøbsretten til en Ejendom alene ikke skaffer ret meget Jord frem, men ikke desto mindre har den højtærede Minister fulgt dette Princip, idet det foreslaas i § 8, at alle Ejendomme over 40 000 Kr.s Grundværdi, der kommer i Handelen, skal tilbydes Staten. Ud fra de Erfaringer, man har med de Ejendomme, jeg før nævnte, kan man vist roligt gaa ud fra, at disse Bestemmelser ikke vil skaffe den tilstrækkelige Jord frem til Løsning af Udstykningsproblemet. Vel ved jeg, og det er vist ogsaa anført i Bemærkningerne, at der i Øjeblikket er en Del Jord til Raadighed for Udstykning, og at Mangelen paa Materialer i høj Grad hemmer den almindelige Udstykning, men jeg er overbevist om, at man med de her foreslaaede Bestemmelser inden mange Aar vil staa i den Situation, at der mangler Jord, og det fremgaar dog af hele Forslagets Opbygning, at der nu skulde skabes en Lov, der kunde opfylde sin Mission et langt Stykke ind i Fremtiden. Ønsker man dette Spørgsmaal løst paa en forsvarlig Maade, maa der derfor skabes Muligheder paa lang Sigt, saaledes at der ogsaa fra Administrationens Side kan disponeres paa lang Sigt, og saaledes at den Landbo- og Eksistens, faar Sikkerhed for, at der,

naar de opfylder Lovens Betingelser, saa ogsaa er Plads til dem, ellers nytter det hele jo intet.

I Forbindelse med Bemærkningerne er optrykt 3 Mindretalsbetænkninger fra den Kommission, der har været nedsat, og her har de radikale Medlemmer — for selv om det var en Kommission, der ikke havde politisk Karakter ved Udnævnelsen, har Mindretallene dog nøje fulgt de politiske Linier — forment § 8 paa en saadan Maade, at der utvivlsomt vil komme den nødvendige Jord frem til den almindelige Udstykning. Dog finder jeg, at Grænsen, der ogsaa her er sat ved de 40 000 Kr.s Grundværdi, er alt for høj, og jeg vilde anse det for en sikker Forbedring af dette Forslag, hvis Grænsen blev sat ved 25 000 Kr.

Det radikale Mindretal ønsker den Bestemmelse indføjet, at hvis der ikke opnaas Handel paa Grundlag af Statens Tilbud, skal Overdragelsesbetingelserne fastsættes af et „Vurderingsnævn“, der er sammensat af en Jurist, et Medlem af Landboforeningerne, et Medlem af Husmandsforeningerne, en Repræsentant for Sælgeren og en for Statens Jordlovsudvalg. Jeg synes, at man her har fundet en fornuftig Løsning af Spørgsmaalet. Dog vil jeg mene, at Vurderingsnævnets Sammensætning kunde være bedre. Selvfølgelig skal der for de afstaaede Ejendomme ydes fuld Erstatning, men ogsaa kun fuld Erstatning, og til Vurdering heraf tror jeg, at en anden Sammensætning af Vurderingsnævnet vilde være heldigere.

Det maa dog være indlysende, at ved Forkøbsret alene opnaas kun det, at Staten faar Lov til at fastsætte Prisen paa den Ejendom, der er til Salg, og saa er der andre, der køber den. Hvis man vil have noget ud af disse Bestemmelser, er det nødvendigt at sætte visse Tvangsbestemmelser ind i Forbindelse med dem, og jeg synes, at det, der her er foreslaaet fra radikal Side, er brugbart. I hvert Fald er det en Ekspropriationsbestemmelse, der er meget lempe- lig, og jeg vil haabe, at Partiet Venstre i Udvalget vil være til at faa i Tale paa dette Grundlag.

Det er for øvrigt besynderligt, at den højtærede Minister ikke har accepteret denne Udformning. Der findes jo andre Steder i Forslaget Ekspropriationsbestemmelser. Jeg nævner § 45, hvor det paalægges de kommunale Raad at sørge for Vejforbindelse, og § 22, der drejer sig om Afstaaelse af Jordrentelodder, og hvor det hedder: „...har